

3. Довбня С.Б. *Діагностика рівня економічної безпеки підприємства* / С.Б.Довбня, Н.Ю.Гічова // *Фінанси підприємств.* – 2008. – №4. – С.88-97.

4.І ванюта Т.М. *Економічна безпека підприємства: навч. посіб.* / Т.М.Іванюта, А.О.Заїчковський. – К.: ЦУЛ, 2009. – 256с.

5. Ілляшенко С.М. *Економічний ризик: навчальний посібник.* – [2-ге вид., доп. і перероб.] / С.М.Ілляшенко. – К.: Центр навчальної літератури, 2004. – 220с.

6. Тумар М.Б. *Основи економічної безпеки підприємства: навч. посіб.* / М.Б.Тумар. – К.: «Хай-Тек Прес», 2008. – 232с.

К.М. Слюсарчик, О.Я. Чаус

Національний університет «Львівська політехніка»

РОЗВИТОК ІНВЕСТИЦІЙ В УКРАЇНІ

© К.М. Слюсарчик, О.Я. Чаус, 2009

За останні вісім років в Україні зріс об'єм промислового виробництва, розширились сфери послуг, збільшилися бюджетні надходження, покращився життєвий рівень громадян.

Наша держава має потенційну базу розвитку в галузі металургії, машинобудування, виробництві військової і спеціальної техніки, авіабудуванні і космічних технологій, суднобудуванні, хімічній промисловості, що дає можливість вести першість у світі в цих сферах.

Якщо збільшення об'єму внутрішніх інвестицій залежить від збільшення експорту, надходження капіталу від співвітчизників, які працюють за кордоном, то іноземні інвестиції залежать від створеного інвестиційного клімату в Україні.

З 2001 року по 2008 рік об'єм інвестиційних фондів вкладених в економіку України зріс в 7,5 разів і становив майже 30 млрд. дол. США, зокрема 2008 році зріс на 27,3 % в порівнянні з попередніми роками.

В економіці України розвиваються нові тенденції, а саме, консолідації і структуризації великих вітчизняних корпорацій, вихід їх на зовнішні біржові ринки для розміщення акцій. Так в 2007 році українські компанії заробили в наслідок проведення ІРО (публічного розміщення акцій) більше ніж 1 млрд. дол. США, що в 5 разів більше в порівнянні з минулими роками.

Україні потрібно модернізувати економіку, а для цього потрібні фінансові ресурси. Для забезпечення високих темпів економічного росту до 2015 року – необхідність в інвестиціях становить 150 млрд. дол. США.

Виходячи з того, що в державі фінансова криза інвестори планують вкладати в ті активи, які дають швидку віддачу. На даному етапі проходить переоцінка цінностей інвесторів, кошти будуть вкладати в ті сфери, які раніше не вкладались.

Важливим елементом інвестиційної діяльності повинен стати фондовий ринок, який на даний момент, в нашій державі на стадії розвитку. Хоч існує законодавча база, але відсутня сучасна клірингова система, не врегульовані деякі аспекти діяльності акціонерних товариств.

З метою покращання ситуації Державним агентством України по інвестиціях та інноваціях розроблено проект «Державної цільової економічної програми модернізації ринків капіталу в Україні», що дасть можливість розвинути сучасний фондовий ринок.

При Кабінету міністрів України сформовано Раду інвесторів, які займаються обміном інформації між урядом і інвесторами. Крім того створено центр допомоги іноземному інвестуванню, щодо юридичної, організаційної, консультаційної підтримки інвесторам. Поштовхом для інноваційного прориву української економіки повинна стати держава.

З 2005 року здійснено ряд заходів по стимулюванню інноваційної діяльності створенню відповідних умов для компаній, які вкладають засоби в технології і енергозберігання.

Список використаних джерел:

1. Балануца О.О. Роль іноземного інвестування в економіці України. // *Формування ринкових відносин в Україні.* – 2008. - №10(89).
2. Малютін О.К. Концепція поліпшення інвестиційного клімату в Україні. // *Фінанси України.* – 2008. - №11.
3. *Україна у цифрах 2007: Стат. Зб. / За ред.. О.Г. Осауленка.* – Держкомстат України, 2008. – С. 144.

УДК 338.46:339.9](477)

В.В. Турко, О.Р. Кацедан

Національний університет «Львівська політехніка»

ПРОБЛЕМАТИКА ДІЯЛЬНОСТІ КОНСАЛТИНГОВИХ ФІРМ

© В.В. Турко., О.Р. Кацедан, 2009

Розглянуто основні питання щодо стану та особливостей розвитку ринку консалтингових послуг в Україні. На підставі огляду літературних джерел і проведених досліджень визначено проблеми розвитку консалтингу. Запропоновано шляхи вирішення виявлених проблем консалтингової діяльності.

При здійсненні господарської діяльності та веденні бізнесу менеджери зустрічаються з проблемними питаннями, вирішення яких потребує кваліфікованої допомоги. Таку допомогу може надати професійний консультант. Визначення та вивчення проблем консалтингу є найактуальнішою темою. Так, як консалтинг в Україні є досить молодим і досліджень в цій області є недостатньо, існує необхідність подальших досліджень в області консалтингу.

Теоретичні питання організації й розвитку консалтингової діяльності знайшли відображення в роботах В.А.Верби, В.Г.Герасимчука, М.Кубра, Д.Майстера, К.Мекхема, Т.І.Решетняк, Е.Шейна та ін.

За результатами аналізу досліджень у роботі визначено такі цілі:

1. визначення проблем з якими зустрічаються консалтингові фірми в ході своєї діяльності;
2. визначення можливих варіантів вирішення виявлених проблем.

На даний момент розвиток консалтингу в Україні перебуває на початковій стадії. Менеджери в основному використовують зовнішнє консультування в момент виникнення важкої чи нестандартної ситуації, забуваючи про основне призначення консалтингу – не допустити виникнення таких ситуацій. На Заході, де історія консалтингу починається з другої половині XIX століття, залучення зовнішніх консультантів є безперечною умовою успіху. Так, коли відбувається інтеграція ринку окремої країни у світовий простір, виникає потреба максимально оптимізувати свої витрати. Для того, щоб вижити на ринку компаніям потрібно побудувати „ідеальну” організацію бізнесу. Тільки знань менеджера недостатньо для цього, тому звичайною практикою є залучення консалтингових фірм, які допоможуть вирішити існуючі та запобігти допущенню нових проблем.

У Сполучених Штатах Америки та Європі основну частку консалтингових фірм складають компанії, які спеціалізуються на певні сфері бізнесу: банківська справа, страхування, машинобудування, медицина, телекомунікації і т.д. Вони досконаліше знають ринок на якому спеціалізуються, всі нюанси та особливості суб'єктів господарювання, що працюють на даному ринку. В Україні консалтингові компанії не можуть собі дозволити консультувати тільки певну сферу бізнесу. Тому, що в Україні попри стрімкий розвиток ринку консалтингу, попит на консалтингові послуги досі залишається низьким.

Основними причинами низького попиту на консалтингові послуги є:

- складна макроекономічна ситуація та загальне зниження ділової активності, особливо дія даного чинника загострилась з початком світової економічної кризи;
- відсутність культури роботи з незалежними експертами та неготовність спільно з консультантом вирішувати проблеми;